

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. S. nie podlega, od 1 czerwca 2019 r., ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa.

W uzasadnieniu, organ rentowy wskazał, że pomiędzy M. S., a płatnikiem, zawarto umowę , której strony nadały nazwę umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 czerwca 2019 r. i mocą której M. S. powierzono obowiązki pracownika biurowego z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2 800,00 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że M. S. została zgłoszona do ubezpieczeń w dniu 10 czerwca 2019 r. , a więc z uchybieniem ustawowego terminu. Nadto zaznaczył ,że do dnia 31 maja 2019 r. M. S. była zatrudniona u płatnika składek P. S. i do dnia 31 maja 2019 r. przebywała na urlopie wychowawczym. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił , że już od dnia 11 października 2019 r. M. S. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży . W ocenie organu rentowego działania polegające na zgłoszeniu do ubezpieczeń M. S. w charakterze pracownika świadczą o chęci świadomego osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych i skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z chorobą.

/decyzja k.49 - 50 akt ZUS/

W dniu 13 lutego 2020 r. pełnomocnik M. S. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie ,że M. S. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. sp.k. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu , rentowemu , chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2019 r. Skarżonej decyzji zarzucił naruszenie: art. 7 w zw. z art. 77 par. 1 kpa, poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego tj. pominięcie ustaleń, zawartych w Protokole Kontroli ZUS , z którego jednoznacznie wynikało, że, dotychczasowy i nowy pracodawca, ustalili ,że M. S., podobnie jak siedmiu innych pracowników, od dnia 1 czerwca 2019 r. zostanie pracownikami płatnika S. Znaki ; art. 107 par. 3 kpa poprzez nieodniesienie się do przeprowadzonych w toku kontroli czynności ; art. 353 zn1 w związku z art.65 par. 2 , art. 56 w związku z art.58 w związku z art. 83 kc poprzez uznanie ,że intencją odwołującej się i płatnika S. Znaki nie było faktycznie zawarcie umowy o pracę z M. S. oraz, świadczenie przez nią, pracy, na rzecz nowego pracodawcy; art. 186 par.1 kp poprzez niezastosowanie , a co za tym idzie pominięcie okoliczności ,że M. S. przysługuje prawo do urlopu wychowawczego, z uwagi na spełnienie przesłanek zawartych w tym przepisie , a warunkujących przyznanie prawa do urlopu wychowawczego.

/odwołanie k.3 - 9/

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik organu rentowego przytoczył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 12 - 14/

Na rozprawie w dniu 22 lipca 2020 r., pełnomocnik M. S. poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego , a reprezentujący płatnika składek, P. S. przyłączył się do stanowiska wnioskodawcy.

/min. 00:22:23 - 00:03:01 protokołu rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r., płyta CD k. 62/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. urodziła się (...), legitymuje się wykształceniem wyższym pedagogicznym. Pierwsze dziecko M. S. urodziła 12 marca 2018 r.

/okoliczności bezsporne/

Płatnik składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 28 marca 2017 r. Wspólnikami spółki są: P. S. , J. S. (mąż wnioskodawczyni) - komandytariusze oraz komplementariusz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością , który reprezentuje płatnika . Prezesem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest P. S. , a członkiem zarządu J. S.. W okresie od 1 września 2017 r. do 1 czerwca 2019 r. działalność spółki płatnika była zawieszona.

/informacja z KRS k.43 - 46 odwrót , informacja z KRS k.47 - 50/

P. S. oprócz ww. działalności prowadzi także jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...).

/zeznania P. S. min.00:50:53 - 00:51:35 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:27:33 - 00:47:40 rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r. , płyta CD k.62/

W okresie od 20 stycznia 2017 r. do 31 maja 2019 r. M. S. była zatrudniona w firmie (...). W dniu 31 maja 2019 r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym.

/dokumentacja osobowa wnioskodawczyni k.42 , zeznania wnioskodawczyni min.00:47:53 - 00:50:53 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:20 - 00:27:33 rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r. , płyta CD k.62/

W czerwcu 2019 r. P. S. przeniósł 8 pracowników, zatrudnionych w firmie (...), w tym wnioskodawczynię , do firmy płatnika.

/zeznania P. S. min.00:50:53 - 00:51:35 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:27:33 - 00:47:40 rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r. , płyta CD k.62 , zeznania wnioskodawczyni min.00:47:53 - 00:50:53 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:20 - 00:27:33 rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r. , płyta CD k.62 , dokumentacja k.32/

Z treści umowy nazwanej przez strony umową o pracę zawartej w dniu 31 maja 2019 r. na czas nieokreślony wynika , że z dniem 1 czerwca 2019 r. płatnik składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa powierzył M. S. obowiązki pracownicze pracownika biurowego z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2 800,00 zł w pełnym wymiarze czasu pracy.

/umowa o pracę w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k.42/

Do powierzonych wnioskodawczyni obowiązków pracowniczych miało należeć m.in.: obsługa wypożyczeń znaków drogowych , przygotowywanie ofert handlowych , obsługa klienta , wystawianie faktur i dokumentów sprzedaży , prowadzenie ewidencji wypożyczeń , egzekwowanie płatności od klientów.

/zakres obowiązków w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k. 42/

Wnioskodawczyni **nie odbyła badań lekarskich**, mających wykazać brak przeciwwskazań do wykonywania powierzonych jej obowiązków pracowniczych.

/dokumentacja osobowa wnioskodawczyni k.42/

Płatnik składek udzielił wnioskodawczyni urlopu wychowawczego począwszy **od 1 czerwca 2019 r. do 31.05.2020r.**

/okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 1 września 2019 r. wnioskodawczyni poinformowała płatnika o rezygnacji , od dnia 10 października 2019 r. , z dalszego korzystania z urlopu wychowawczego.

/pismo w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k.42/

O fakcie zajęcia w drugą ciążę, wnioskodawczynie dowiedziała się we wrześniu 2019 r.

/zeznania wnioskodawczynie min.00:47:53 - 00:50:53 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:20 - 00:27:33 rozprawy z dnia 22 lipca 2020 r. , płyta CD k.62/

Od dnia 11 października 2019 r. wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy z powodu choroby, przypadającej w okresie ciąży.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów, zawartych zarówno w aktach organu rentowego , jak i w aktach sprawy , a także w oparciu o osobowe źródła dowodowe w postaci zeznań wnioskodawczynie oraz zainteresowanego. Podkreślić należy ,że zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości ,że wnioskodawczynie w okresie od podpisania spornej umowy do wydania zaskarżonej decyzji faktycznie nie podjęła powierzonych jej obowiązków pracowniczych. Co więcej , z formalnego punktu widzenia, płatnik składek nie mógł zawrzeć z wnioskodawczynią umowy o pracę w dniu 31 maja 2019 r., gdyż wówczas **jego działalność , włącznie do dnia 1 czerwca 2019 r. , pozostawała zawieszona**. Nie ulega także wątpliwości , że płatnik składek zdawał sobie sprawę , że nie będzie korzystał z pracy wnioskodawczynie , gdyż wyraził zgodę na kontynuowanie przez nią urlopu wychowawczego, od dnia 1 czerwca 2019 r. Samo zaś przedstawienie dokumentów, związanych z formalnym zatrudnieniem wnioskodawczynie, nie świadczy o tym, że stosunek pracy był rzeczywiście realizowany. Co więcej , brak odbycia przez wnioskodawczynię badań lekarskich na okoliczność wykazania przeciwwskazań do wykonywania powierzonej pracy , a tym samym, dopuszczenie pracownika do pracy wbrew, obowiązującym przepisom, niewątpliwie utwierdza to przekonanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Na wstępie należy podnieść, że sąd pierwszej instancji przy rozpoznawaniu sprawy z odwołania wniesionego od decyzji organu emerytalnego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w ogóle nie stosuje przepisów procedury administracyjnej, ale przepisy k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2012 roku, I UK 267/11, LEX nr 1215777). Wskazać należy, iż sądy powszechne w postępowaniu odwoławczym orzekając o prawidłowości decyzji organów rentowych rozstrzygających sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych winny rozstrzygać je w sposób merytoryczny i formalny, bowiem przepisy prawa procesowego muszą być wykładane i stosowane w sposób najlepiej służący stworzeniu warunków realizacji prawa materialnego. W konsekwencji sąd ubezpieczeń społecznych - jako sąd powszechny - może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego jako przedmiotu odwołania (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 1980 r., III CZP 43/80, (...) Nr 8, poz. 142; z dnia 27 listopada 1984 r., III CZP 70/84, OSNCP 1985 Nr 8, poz. 108 oraz z dnia 21 września 1984 r., III CZP 53/84, OSNCP 1985 nr 5-6, poz. 65). Stwierdzenie takiej wady następuje jednak tylko dla celów postępowania cywilnego i ze skutkami dla tego tylko postępowania. Zasada wyjaśnienia sprawy przez Sąd ubezpieczeń społecznych, wyjaśnienia jej istoty dotyczącej prawa, zobowiązania albo roszczenia strony znajduje właściwe zwieńczenie w kompetencji tego sądu do oddalenia odwołania, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia (art. 477 14 § 1 k.p.c.) albo zmiany zaskarżonej decyzji w całości lub w części i orzeczenia co do istoty sprawy (art. 477 14 § 2 k.p.c.).

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz.53) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 870) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego, po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Według zaś art. ust. 3 pkt 3 przywołanego przepisu, od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

O uznaniu stosunku, łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz.1040), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy, stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracownikemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane, nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika, rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, że M. S. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jedynie w celu uzyskania prawa do wypłaty świadczeń – zasiłku chorobowego , a umowa o pracę zawarta między nią , a płatnikiem jako zawarta dla pozorów jest nieważna.

W ocenie Sądu poczynione w sprawie ustalenia uzasadniają stwierdzenie, że zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umowa o pracę została zawarta dla pozorów, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających, a jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi , a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka, pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana.

Nie jest, natomiast, obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę, ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych, wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia, w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), iż o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

Nadto Sąd Najwyższy w wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.)

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku, w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot, wskazany jako pracodawca, nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków, wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 74/10 (Lex numer 653664) stwierdzono zaś, że podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 w/w ustawy). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa sens istnienia umowy o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że motywacja, skłaniająca do zawarcia umowy o pracę, nie ma znaczenia dla jej ważności przy tym wszak założeniu, że nastąpiło rzeczywiste jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. Tym samym nie można byłoby czynić odwołującej zarzutów, że zawarła kwestionowaną umowę o pracę jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, pod tym wszakże warunkiem, że na podstawie tej umowy realizowałyby zatrudnienie o cechach pracowniczych.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 sierpnia 2013 roku, sygn. akt II UK 11/13 (LEX Nr 1375189) jeżeli strony umowy o pracę nie zamierzają wywołać skutku prawnego, w postaci nawiązania stosunku pracy, a ich oświadczenia uzewnętrznione umową o pracę zmierzają wyłącznie do wywołania skutku w sferze ubezpieczenia społecznego, to taka umowa jako pozorna jest nieważna (art. 83 § 1 k.c.).

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia, jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Mając na uwadze dotychczas poczynione rozważania prawne, należy podkreślić, że w realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w celu dokonania kontroli prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego musiał zatem badać, czy pomiędzy odwołującymi istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w warunkach, określonych w art. 22 § 1 k.p.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że zakwestionowana umowa o pracę miała charakter czysto fikcyjny. Stanowisko takie uzasadniają ustalone okoliczności faktyczne, **w szczególności brak odbycia przez wnioskodawczynię badań dopuszczających ją do pracy**, co stanowi **naruszenie dyspozycji przepisu art. 229 & 4** kodeksu pracy, czy też udzielenie wnioskodawczyni zgody na urlop wychowawczy, już od pierwszego dnia jej zatrudnienia. W ocenie Sądu, zarówno wnioskodawczyni, jak i płatnik nie wykazali, że doszło do realizacji stosunku pracy, a zatem jego faktycznego wykonywania. Albowiem:

1. wnioskodawczyni została zgłoszona do – obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, po upływie ustawowego, 7 dniowego, terminu, bez jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia - opóźnienia w realizacji tego obowiązku - ustawowego, co implikuje uprawniona tezę, że - nie realizacja obowiązków pracowniczych, była podstawą, zawarcia, formalnego, umowy, nazwanej umową o pracę w dniu 31.05.2019r. ;
2. do dnia 31.05.2019r. wnioskodawczyni był zgłoszona do ubezpieczeń jako pracownik płatnika składek P. S., a płatnik – w ostatnim okresie wykazywał przerwę w zatrudnieniu, związaną z przebywaniem M. S. na urlopie wychowawczym ;
3. w dniu 1.06.2020r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o udzielenie urlopu wychowawczego w okresie od 1.06.2019r. do 31.05.2020r. (wniosek zaakceptowany), a zatem wnioskodawczyni nie przystąpiła do aktywności zawodowej od 1.06.2019r., z powodu przebywania na urlopie wychowawczym;
4. pismem z dnia 1.09.2019r. wnioskodawczyni poinformowała płatnika, że od dnia 10.10.2019r. zamierza zrezygnować z urlopu wychowawczego i od 11.10.2019r. zamierza wrócić do pracy;
5. od dnia 11.10.2019r. stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą, zatem nie powróciła do pracy.

Wnioskodawczyni nie przepracowała nawet jednego dnia, ponieważ do dnia 10.11.2019r. – miała przebywać na urlopie wychowawczym, a od 11.10.2019r. stała się niezdolną do pracy.

Uprawniona jest zatem teza, że stosunek pracy nie został zrealizowany, w myśl przesłanek art. 22 k.p., zatem stosunek ubezpieczeniowy, jako konsekwencja – nie zaistniał.

Zdaniem Sądu, zatrudnienie wnioskodawczyni nie miało zatem jakiegokolwiek uzasadnienia z punktu widzenia racjonalnego przedsiębiorcy. Zgromadzony materiał dowodowy świadczy ponadto, iż pracodawca nie miał również zamiaru przyjmowania tej pracy, miał zaś pełną świadomość, że umowa nie będzie go obowiązywać, a ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne będą krótkotrwałe. Zarówno wnioskodawczyni, jak i płatnik, w żaden sposób, oprócz swoich gołosłownych twierdzeń, nie wykazali jakiegokolwiek rezultatu jej pracy w spornym okresie, nie powołali wiarygodnych świadków, którzy widzieliby ją przy pracy na rzecz płatnika składek, ani nie przedstawili wiarygodnych dokumentów świadczących o wykonywaniu przez nią obowiązków pracowniczych. W ocenie Sądu, powyższe rozważania świadczą o tym, że nie było wolą stron zawieranie umowy o pracę. A zatem nie było zamiarem stron świadczenie pracy, w ramach zawartej umowy o pracę, a jedynie możliwość uzyskania prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Trudno, w tym stanie faktycznym uznać, że nie mamy do czynienia z pozornością zawartej umowy o pracę. Niewątpliwie również, w ocenie Sądu, zamiarem stron było jedynie umożliwienie wnioskodawczyni skorzystania ze świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych w związku z chorobą, a nie świadczenie pracy w ramach zawartej umowy. Zawarta umowa o pracę stanowić miała narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę, nie mogło stanowić podstawy do objęcia wnioskodawczyni obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowniczymi.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca niepodleganie przez M. S. od 1 czerwca 2019 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. sp. k., odpowiada prawu i na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od M. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. , poz.265).

S.B.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni (k. 64)